

Nefrete karşı, ortak mücadeleye doğru

Bizler, Syspirosi Atakton, kendimizi geniş kapsamlı anarşist ve anti-otoriter hareketin bir parçası olarak görüyoruz. İçinde bulunduğumuz sosyo-politik düzenin yapısını açığa çıkartıp zayıflatırken alternatif sosyo-politik yapıları pratiğe dökmek için emek sarfediyoruz. Yerel deneyimlerimize dayanarak enternasyonal antiotoriter ağ'a dahil olup; özörgütlenme, özyönetim ve dayanışma ilkelerini yaymaya çalışıyoruz.

syspirosiatakton.org

Geçtiğimiz bir yıl içerisinde, Kıbrıslı Türklere karşı ciddi saldırılara, vandalizme ve Denia'daki caminin kundaklanmasına şahit olduk. Aslında, bu son olay, geçtiğimiz hafta Kıbrıslı Türklere diğer gönüllülerle birlikte güçlerini birleştirip bizleri yakıp kavuran yangını söndürme çabalarını gerçekleştirdikten hemen sonra oldu. Şunu söylemek çok ironiktir ki -milliyetçiliğe ve tahammülsüzlüğe bu kadar yatırım yapılan bir durumda şaşırtıcı olmamakla birlikte, bu tarz nefret ve ırkçı faaliyetler, "ebedi düşman" efsanesini dağıtan bu son birliktelik ve dayanışma hareketinin sonrasında vücut bulmuştur.

Kalıcı taksim (bölünme) rüyası taşıyanların "beklentilerinin" aksine, 2003 yılında geçiş noktalarının açılmasından itibaren bu tarz olaylar çok fazla olmamıştır. Bununla birlikte, Kıbrıs'ta bir çözüm üzerinde anlaşılmasının sürekli geciktirilmesi; ve son seçimlerin gösterdiği üzere, bir çok kişinin sağ ve aşırı sağ politik partilere kayması sayesinde, bu tür faaliyetlerin yükselmesi beklenmektedir. Dahası, siyasi liderler ve toplum olarak şovenist elementlere karşı gösterilen tahammül de buna katkı koyuyor. ELAM'ın meclise girmesi, bugüne kadar kavuklarında saklanan ırkçı ve faşistleri cesaretlendirecek, kendi karanlık ve sığ dünyalarına uymayan sadece Kıbrıslı Türk değil, tüm "diğer"lerini şiddet tehdidi altında bırakacaktır.

Hükümetin bu tarz saldırıları sözel bir şekilde kınaması yeterli değildir. Askeri darbeyi kınama, ya da faşizmin yenilgisini veya 2nci Dünya Savaşı'nın sona ermesini kutlama da yeterli değildir. Bizim için, antifaşizm, sadece demokratik değerler çağrısı değildir. Bunun için, ne "ters kutupların" dengelenmesi, ne neo-liberal demokrasi, ne de yanibaşında olan-biten şiddete karışmayan ama durdurmak için de müdahil olmayıp sadece izleyen toplumun kibarlığı ve adab-ı muşeretini yeterlidir! Bizim için antifaşizm, neo-nazi şiddetine karşı her gün işte, okulda ve mahallemizdeki mücadeledir.

Kendimizi, nefret ve yıkım saçanların yarattığı "ateşleri" söndürmekle kısıtlamıyoruz, ancak gerekirse onu da yapacağız. Bu tarz zorluklara karşı cevabımız, kayıtsızlık ve hoşgörü olmayacak, çünkü bu faşistlerin düşünce ve hareketlerini yasallaştırıp, "canavarın yüzüne" yavaşça ama bir anda alışmamıza neden olur. Bunlara cevabımız, bir kez daha politik, sosyal ve kültürel özgürlük taleplerini sokaklara taşıyan kuzeydeki dostlarımızın mücadelesini desteklemektir. Birliktelik ve dostluğun hükümlerini sürdürdüğü yeni bir toplumla, yeniden birleştirilmiş bir ülkede beraberce yaşamak için, sınırın her iki tarafındaki ırkçı ve faşistleri izole etmek için, ataerkiye, milliyetçiliğe ve militarizme karşı ortak mücadelemizi yoğunlaştırıyoruz.

Çeviri: Orhan Eronen, Dayanışma

Ενάντια στο μίσος, συνεχίζουμε τους κοινούς αγώνες

*Ως Συσπείρωση Ατάκτων,
θεωρούμε εαυτές και εαυτούς
ως κομμάτι του ευρύτερου
κινήματος ρήξης με το υπάρχον
μοντέλο οργάνωσης της
κοινωνίας. Αντλώντας από την
παγκόσμια και τοπική εμπειρία
θα προσπαθήσουμε να
συμβάλουμε τόσο στο διάλογο
όσο και στις δράσεις που σκοπό
έχουν τον οραματισμό και τον
αγώνα για μια κοινωνία
αυτοοργάνωσης, αυτοθέσμησης,
αλληλεγγύης.*

syspirosiatakton.org

Σε λιγότερο από ένα χρόνο γίναμε όλοι/ες μάρτυρες σοβαρών περιστατικών επιθέσεων εις βάρος τουρκοκυπρίων στο νότο, όπως και του βανδαλισμού και εμπρησμού του μουσουλμανικού τεμένους στη Δένεια. Το τελευταίο περιστατικό σημειώθηκε μάλιστα αμέσως μετά που κάποιοι Τ/κ παρευρέθηκαν εθελοντικά και στήριξαν την προσπάθεια κατάσβεσης της καταστροφικής πυρκαγιάς την προηγούμενη βδομάδα. Είναι τουλάχιστον ειρωνικό -αν και δεν προκαλεί έκπληξη σε ένα κράτος που επένδυσε στον εθνικισμό και τη μισαλλοδοξία- που μια πράξη αλληλεγγύης, η οποία αποδομεί το μύθο του «προαιώνιου εχθρού», ακολουθείται από πράξεις μίσους και ρατσιστικής βίας.

Αν και δεν σημειώθηκαν πολλά τέτοια επεισόδια μετά το άνοιγμα των οδοφραγμάτων το 2003, παρά τις «προσδοκίες» όσων οραματίζονται τη μονιμοποίηση της διχοτόμησης, αυτά αναμένονται να αυξηθούν και λόγω της παρατεταμένης μη επίλυσης του κυπριακού και λόγω της μετατόπισης μερίδας του πληθυσμού προς τα δεξιά και ακροδεξιά κόμματα, όπως έδειξαν οι πρόσφατες εκλογές, αλλά και λόγω της ανοχής τόσο από την πολιτική ηγεσία όσο και από την κοινωνία των – ακόμα – μειοψηφικών σοβινιστικών στοιχείων. Η είσοδος του ΕΛΑΜ στη βουλή θα αποθρασύνει όσους ρατσιστές και φασίστες δεν τολμούσαν μέχρι σήμερα να δράσουν στο δρόμο και αυτοί δεν θα απειλήσουν μόνο Τουρκοκύπριους, αλλά τον κάθε «Άλλο» που δεν χωρά στο στενό και σκοτεινό τους κόσμο.

Οι φραστικές καταδίκες εκ μέρους της κυβέρνησης και των πολιτικών ηγεσιών δεν είναι αρκετές, όπως και ούτε οι επετειακές εκδηλώσεις καταδίκης π.χ. του πραξικοπήματος ή εορτασμού της ήττας του φασισμού και του τέλους του β' παγκοσμίου πολέμου. Για μας ο αντιφασιστικός αγώνας δεν είναι μια στείρα επίκληση στο δημοκρατικό συναίσθημα και μόνο. Δεν είναι ο συμψηφισμός των «άκρων», ο θρίαμβος της αστικής δημοκρατίας και ο καθωσπρεπισμός μιας κοινωνίας που κοιτά αμέτοχη το έγκλημα πλάι της. Για μας αντιφασισμός σημαίνει καθημερινή μάχη στη δουλειά, το σχολείο και τη γειτονιά ενάντια στους υπερασπιστές της ξενοφοβίας και του ρατσισμού.

Εμείς δεν αρκούμαστε στο να σβήνουμε τις «φωτιές» που βάζουν όσοι υπηρετούν το μίσους και την καταστροφή, αν και θα το κάνουμε όποτε χρειαστεί. Η δική μας απάντηση σε τέτοιες προκλήσεις δεν μπορεί να είναι η απάθεια και η ανοχή που οδηγεί στη νομιμοποίηση της σκέψης και δράσης των φασιστών και αργά ή γρήγορα μας κάνει να συνηθίζουμε το «πρόσωπο του τέρατος». Η δική μας απάντηση είναι η στήριξη των αγώνων των συντρόφων μας στον βορρά, που και πάλι βγαίνουν στους δρόμους και διεκδικούν την πολιτική, κοινωνική και πολιτιστική τους ελευθερία. Είναι η εντατικοποίηση των κοινών μας αγώνων ενάντια στην πατριαρχία, τον εθνικισμό και τον милитарισμό. Για να απομονώσουμε τους ρατσιστές και τους φασίστες σε οποιαδήποτε πλευρά της διαχωριστικής γραμμής κι αν βρίσκονται. Για να ζήσουμε μαζί σε μια επανενωμένη χώρα, όπου θα έχει κερδίσει ένας άλλος πολιτισμός, αυτός της αλληλεγγύης και της συντροφικότητας.